

List pasterski na Niedzielę Życia – 17 grudnia 2017r.

Drodzy Bracia i Siostry z Diecezji Sztokholmskiej!

„*Pośród was stoi Ten, którego wy nie znacie*” (J 1, 26). Większość ludzi nie zna Jezusa. Nawet my chrześcijanie, nie znamy Go wystarczająco dobrze i nie naśladujemy Go tak jak powinniśmy, a przecież celem naszego życia, które jest Jego darem dla nas, jest poznawanie Jezusa i coraz doskonalsze Jemu służenie. On, bowiem, jest zawsze pośród nas. Jest zawsze blisko każdego z nas, bliżej niż my sami siebie.

Życie to wyprawa, podczas której powinniśmy poznawać Jezusa. To wspólna pielgrzymka z Nim i do Niego. Wszystko w naszym życiu sprowadza się do Niego, On kieruje do nas słowa o wszystkim co nas spotyka i czego doświadczamy. On jest „*drogą i prawdą, i życiem*” (J 14, 6).

Jezus jest naszym prawdziwym życiem, jest bratem, zbawicielem i przyjacielem każdego człowieka. Każdy z nas został stworzony na obraz i podobieństwo Boga, a w Jezusie ma znaleźć pełnię rzeczywistości, którą nazywamy Zbawieniem, otwierającą nam drogę do wiecznej chwały. Dlatego każdy człowiek jest bezcenny, nienaruszalny i niezastąpiony w oczach Jezusa. Każdy człowiek ma prawo do życia od pierwszej chwili w łonie matki do ostatniego oddechu. Nie mamy prawa odmawiać komukolwiek łaski i daru życia. Nienarodzone dziecko ma niestety bardzo słabą pozycję w naszym społeczeństwie i w wymiarze sprawiedliwości. Dlatego jest to naszym świętym obowiązkiem i naszą powinnością, by być głosem tych, którzy głosu nie mają, ludu cichego i niewidocznego, którego nie widzimy i nie słyszymy. Życie ludzkie samo w sobie, posiada daną od Boga najwyższą wartość, niezależną od stadium jego rozwoju. *Pośród was stoją ci, których nie znacie i nie widzicie – ci, których nie chcecie znać.* Bóg jednak ich widzi, kocha i pragnie ich narodzin i życia.

Nieskończona i nienaruszalna wartość życia każdego człowieka, od jego pierwszego do jego ostatniego momentu, jest częścią radosnego przesłania Ewangelii. Nikogo nie można pozbawić życia, ani naruszać jego godności. Dlatego uzasadnianie i obrona aborcji lub eutanazji neguje wartość człowieka. Podczas całego swojego życia tu na ziemi, każdy, kimkolwiek jest, ma prawo do obrony przed znieważaniem i dyskryminacją. Prześladowanie medialne, elektroniczna agresja, nadużycia seksualne i molestowanie zdają się ciągle wzrastać. Każdy z nas jest zobligowany do przeciwdziałania i zapobiegania tego typu wykroczeniom w naszym środowisku.

Ku naszemu zmartwieniu i przerażeniu widzimy jak dziewczynki i kobiety o różnej rozpiętości wiekowej są znieważane w szkołach i miejscach pracy. Niestety wiele mężczyzn w tak nieszlachetny sposób nadużywa swoją pozycję władzy. Większa część środowiska, w którym żyjemy, opiera się dzisiaj w tak znacznym stopniu na seksualizacji, że molestowanie seksualne i naruszanie godności kobiet pozostaje bez reakcji. Dlatego jest to najwyższy czas, aby zareagować energicznie i podjąć skuteczne środki zaradcze, aby temu wszystkiemu zapobiec.

Tragicznym faktem jest również szerząca się coraz bardziej ksenofobia. Wciąż musimy wskazywać na Świętą Tradycję zawartą w Piśmie Świętym i Kościele, która zobowiązuje nas do pomagania tym, którzy do nas przychodzą. Musimy za wszelką cenę dopilnować, by obejmować naszą miłością i troską każdego człowieka i każdą grupę ludzi. Uczmy się, byśmy jako uczniowie Jezusa, dostrzegali Go w każdym z naszych bliźnich. On bowiem, przychodzi do nas w każdym człowieku, którego stawia na naszej drodze.

Na tle dzisiejszej, mrocznej rzeczywistości, świadectwo i nauka płynąca z Ewangelii potrzebna jest bardziej niż zwykle. My, katolicy żyjący w Szwecji, wszyscy jesteśmy powołani do dawania świadectwa o wyzwalającej mocy Ewangelii, zwłaszcza dla tych, których ludzka godność została znieważona, zraniona i naruszona. Jedynie Jezus może uleczyć tak głębokie rany, a także przemienić tych, którzy ranią, znieważają i molestują. Tylko On może przebaczyć tym, którzy czują skruchę i chcą zacząć nowe życie. „*Pośród was stoi Ten, którego wy nie znacie*” (J 1, 26). Jezus jest zawsze z nami, jest z tym, który jest zły i z tym, który jest dobry, z ofiarą i z przestępcą. Tylko On może uleczyć, przemienić, pogodzić i przebaczyć. W Swoim miłosierdziu Bóg daje nam wszystkim możliwość do nawrócenia do nowego i lepszego życia w naśladowaniu Jezusa.

Św. Paweł daje nam przepis z trzema ważnymi składnikami, jak powinno wyglądać nasze nowe życie według Ewangelii. „*Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie! W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was*” (1 Tes 16-18). Radość z przynależności do Jezusa jest naszą nieustanną rzeczywistością, która przegania moce grzechu i uwalnia nas z żelaznych obręczy smutku. Modlitwa, nasz ciągły dialog z Jezusem, daje nam część Jego miłości, jako skutecznego antidotum na wszelką nienawiść. Wdzięczność natomiast, rozprasza gorycz i rozczarowanie, wszystko to, co czyni życie ciężkim i trudnym. Te trzy składniki

– radość, modlitwa i wdzięczność – są nam wszystkim bardzo potrzebne, szczególnie potrzebne są one tym, którzy doświadczyli zniewagi, prześladowania lub molestowania. To właśnie oni są najbliżsi sercu Jezusa. *Pośród nich stoi Ten, którego oni nie znają, On jednak ich zna.* To On dał im życie tu na ziemi, życie w nienaruszalnej godności, i pragnie, by wzięli udział w Jego życiu wiecznym.

Dziękujemy dziś, w Niedzielę Życia, a także w każdy dzień, który Bóg w Swej opatrności nam ofiaruje, za święty dar życia. Módlmy się za wszystkich, którym odmawia się prawa do narodzin. Módlmy się za tych, których godność została znieważona i za wszystkich, którzy nie widzą głębszego sensu swojego życia. Niechaj Władca Życia zajaśnieje w całej Swej chwale i miłości, aby wszyscy ludzie mogli żyć w Jego radości i pokoju tu na ziemi, którą stworzył i powierzył naszej trosce, oczekując życia w Jego wiecznym królestwie, gdzie naszą nadzieją jest ujrzeć Go takim jaki jest, twarzą w twarz.

Sztokholm 19 listopada-2017 r., Światowy Dzień Ubogich

Anders kardynał Arborelius OCD